

[Ole Bjørn Kraft.]

den forfatningsmæssige Udvikling, som jeg skildrede, i Stedet for at gaa ind i en Polemik som den, han anvendte.

Knud Kristensen: Jeg har nogle enkelte Bemærkninger af lokal Art at gøre, idet jeg gerne vil støtte den Henstilling til den højtærede Trafikminister, som fra forskellige Medlemmer tidligere her i Salen er rettet til ham angaaende Rutebilspørgsmaalet i Randers Amt. Jeg vil opfordre den højtærede Trafikminister til at tage det størst mulige Hensyn til den Befolkning, som lever derovre, og som med overvældende Flertal har udtalt sig for at beholde disse Ruter paa private Hænder. Jeg finder, at det vilde være urigtigt, om man gennem en Forhandling og Aftale mellem Statsbanerne og Rutebilejerne, hvori den ene Part, nemlig Rutebilejerne, er den anden fuldstændig underlegen, idet det jo ikke er et Spørgsmaal om at komme overens eller at blive staaende ved det gamle, afgjorde denne Sag. Forholdet er dette, at Rutebilejerne i denne Forhandling absolut er den svagere Part, fordi Regeringen og Trafikministeren har Magten, og derfor bliver det til syvende og sidst kun et Spørgsmaal om, hvor gode Vilkaar Rutebilejerne kan opnaa for at afgive Ruterne. Men da dette Spørgsmaal jo ikke alene har Interesse for Statsbanerne og Rutebilejerne, men ogsaa i høj Grad for den Befolkning, der lever derovre, saa vil jeg, som sagt, opfordre Ministeren til at tage det størst mulige Hensyn til de Ønsker, som af den alt overvejende Del af Befolkningen derovre næres om, at disse Ruter fremdeles maa blive opretholdt for privat Regning og Risiko. Jeg finder ogsaa, at der her i denne Sag er et Hensyn at tage til Rigsdagen. Naar man for en Tid siden har nedsat en Kommission til Overvejelse af dette Spørgsmaal, ikke specielt det fra Randers Amt, men Rutebilspørgsmaalet i det hele taget, saa tror jeg nok, at jeg tør sige, at det er noget usædvanligt, og det er i hvert Fald efter min Mening en Til sidesættelse af Rigsdagen, som har besluttet at nedsætte en saadan Kommission, hvis man gaar til at afgøre Spørgsmaalet, inden denne Kommission har udtalt sig. Derfor vil jeg saavel af Hensyn til Befolkningen derovre som af Hensyn til Rigsdagen opfordre Ministeren til ikke at træffe en Afgørelse i denne Sag, der gaar imod Befolkningens Ønske, før alle de Instanser, som man kan have et billigt Krav paa skal gennemløbes, er gennemløbet.

Dernæst har jeg et Par Bemærkninger

at gøre til Regeringspartiernes anden Ordfører, det ærede Medlem Hr. Steen. Det ærede Medlem Hr. Steen mente, at der var en stor Modsætning mellem Venstres Taler og den Politik, vi fører, der var en Modsætning mellem dette, at vi taler om den friest mulige Erhvervsudvikling herhjemme, og saa det, at vi paa visse Omraader kræver Ordninger med Statsens Hjælp, og kræver dem ud over det, som Regeringen er villig til at give. Ja, det kan nok tilsyneladende se saadan ud, men efter min Opfattelse er det en ganske overfladisk Betragtning. Forholdet er nemlig det, at mange Indgrebs Nødvendighed netop kan stamme fra de i Forvejen foretagne Statsindgreb og Statsreguleringer, og jeg vilde dog tro, at det ærede Medlem ikke var helt ukendt med denne Tankegang. I hvert Fald har jeg forstaaet Det radikale Venstre saadan, at de er Tilhængere af den størst mulige Frihed i Omsætningen Landene imellem, men de siger jo dette, at andre Lande gør Statsindgreb, saa Friheden ikke er til Stede, og det nødvendiggør, at vi ogsaa foretager visse Statsindgreb, saa det ærede Medlem er jo i Virkeligheden, hvis han er i Overensstemmelse med sit Parti, inde paa den samme Tankegang som Venstre. Han er Tilhænger af den friest mulige Omsætning Landene imellem, men han bidrager til at foretage Statsindgreb ogsaa i Forholdet Landene imellem, nemlig for vort eget Lands Vedkommende, og derfor synes jeg, at det ærede Medlem maa kunne se, at her behøver absolut ikke at være noget Modsætningsforhold; men hvis man er Tilhænger af den friest mulige Udvikling baade udadtil og indadtil, saa foretager man ikke flere Indgreb end nødvendigt under Hensyn til de Indgreb, som er foretaget fra anden Side, og dér kan jeg ikke se rettere, end at netop de Radikale i deres Indgrebspolitik gaar ud over det, som er nødvendiggjort fra Udlandets Side. Vi er enige om, at visse Indgreb i Handelsomsætningen med Udlandet er nødvendige af Hensyn til Udlandets Indgreb, men det ærede Medlem og hans Parti gaar jo sammen med Regeringen langt videre.

De er inde paa en Indgrebspolitik, der gaar ud paa at beskytte visse hjemlige Virksomheder mod Konkurrence udefra, noget, som ikke har det mindste med Handelsomsætning og Handelsforhold at gøre. Af blot beskyttelsesmæssige Hensyn, for at opretholde et højt Prisniveau for hele Hjemmeindustriens Virksomheder, hele Hjemmeindu-